

Antwerpen
Provincie

Januari 2012

Letswijzer : soepel letsen

Inhoudsopgave

Inleiding	2	Onderhandelen met jezelf	24
		Zelf initiatief nemen	24
		Overwin jezelf	24
Wat is Lets?	3	De bijeenkomsten	26
Waardering uitdrukken met geld	3	Nestel + eLAS + mailinglist	27
Het Letssysteem	4	De Nestel	27
		Nestel Speciale editie	27
Waar komt Lets vandaan?	5	Mailinglist	28
De eerste Letskring	5	eLAS	28
Lets Antwerpen-Provincie: een experiment	5	De parabel van de Glinstering	29
Lets in België	7	Het bestuur, een team ondersteunt de groep	31
Lid worden van Lets	8	InterLets, van letskring naar letskring	32
Wie kan lid worden?	8	LetsLink Antwerpen	32
Hoe word ik lid?	9	LETS VLAANDEREN	33
Hoe stap ik eruit?	11	Statuten	34
Mijn vraag en aanbod	12		
De Kieslijst	12		
Wat vind ik leuk om voor een ander te doen?	12		
Waarmee kan een ander mij plezieren?	14		
Lijstje klaar?	16		
Hoe zit dat met die "pollekes" en "waarderingsbons"?	18		
De richtlijn	18		
Bepalen van de waardering	18		
Waarom doen we dan niet gewoon alles gratis?	20		
Invullen van de waarderingsbon	20		
Teveel plus of min staan	20		
Die bon schrijven, moet dat nu echt?	21		
Mag ik geld vragen?	21		
Kilometervergoeding	21		
Moeilijke onderhandelingen	22		
Wat met goederen?	22		
Goederen (uit)lenen	23		

Inleiding

"Letswijzer" is de informatiebrochure van LETS Antwerpen Provincie.

Elk nieuw lid ontvangt deze verzameling weetjes.

De letswijzer maakt je wegwijs binnen de richtlijnen en de eigenheid van onze groep. Je vindt er meer uitleg over Lets zelf, achtergrondideeën, de bedoeling van "letsen", praktische richtlijnen en afspraken en allerlei tips om het letsen soepeler te laten verlopen.

Daarnaast is de letswijzer een handige ruggesteun om op terug te vallen als buitenstaanders je meer uitleg vragen over Lets.

Veel plezier op deze letsreis!

Wat is Lets?

Waardering uitdrukken met geld

"Mijn garagist is een fantastisch man, hij repareert mijn 12 jaar oude auto met veel toewijding, probeert zo goedkoop mogelijk te zijn. Soms zou ik willen dat ik meer verdiende, dan kon ik hem meer betalen; hij moet per slot van rekening ook zijn brood verdienen."

"Ik kweek tomaten, maar mijn kostprijs is te hoog om de concurrentie aan te kunnen met Zuid-Europese landen. Niemand wil/kan er mij voor betalen, maar als ik ze gewoon weggeef, wie waardeert er mij dan?"

Waardering uitdrukken met geld is de dag van vandaag voor de meesten onder ons heel moeilijk. Wij moeten namelijk "**op onze centjes passen**". We hebben maar net genoeg om rond te komen en meer verdienen zit er niet in want daarover hebben wij niets te zeggen. We hebben dus niet veel ruimte om onze waardering te uiten. Niemand trouwens, noch de klant, noch de winkelier. Ook hij zou liever soms wat minder willen vragen als hij in een goede bui is. Maar dat kan hij niet, want anders komt ook hij niet rond.

Waardering krijgen is trouwens ook een probleem. Hoeveel mensen zijn er niet die dingen voor mekaar doen zonder daar waardering voor te ontvangen? Ook bijvoorbeeld landbouwers worden amper gewaardeerd voor hun harde werk, en dat allemaal omdat de consument zo nauwgezet z'n geld moet tellen.

Een eenvoudig systeem met de naam Lets haalt alvast een stuk van de druk weg. Het letssysteem geeft je terug ruimte om tijdens het handelen ook aandacht te kunnen hebben voor het menselijke, het persoonlijke van iedere transactie. Het heeft **niets met geld te maken**, maar alles met waarderen.

Het Letssysteem

Een letskring bestaat dus uit een groep mensen die samen enkele afspraken maken zodat ze vlot kunnen ruilen. Lets is de afkorting van Local Exchange and Trading System, naar inhoud best te vertalen als lokaal uitwisselingsstelsel.

"Ik knip jouw haar. Jij geeft mij een waarderingssbon waarop je noteert hoeveel pollekes (onze letseenheid) mijn haarknippen jou waard was."

"Ik vind het gewoon plezant. 't Is tof dat er geen geld aan te pas komt. Als er mensen bij me komen voor massage (professioneel) dan vragen ze wanneer ze mogen terugkomen en geef ik hen een afspraak. Als er letsmensen komen voor een massage geeft me dat een heel ander gevoel. Dan vraag ik zelf: "Wanneer kom je nog eens terug?" Het is gewoon veel plezanter om iets voor een ander te doen."

Dan is er toch weinig verschil met het gewone geldstelsel? Uiteindelijk geef ik je toch een soort cheque? En met die cheque kan jij iets aan iemand anders vragen?

Jazeker, nochtans zijn er wel **drie belangrijke verschillen** die het van gewoon geld onderscheiden:

1. er is geen rente
2. er is geen schaarste van het geld
3. er is een lokale verankering van het geld.

De pollekes die ik ontvang hebben op zich **geen enkele waarde**. Ze oppotten is dus nutteloos. Ze leveren mij alleen wat op als ik ze uitgeef.

Ik sta dan ook geregeld onder nul. Dat is níet negatief. Integendeel, in een letskring staan er **altijd evenveel mensen boven als onder nul**.

Neem bijvoorbeeld een startende kring: iedereen staat op nul. Er zijn nog geen pollekes. Dit verandert door de eerste uitwisseling. Ik knip jouw haar. Jij geeft mij pollekes. Ik sta nu boven nul, jij onder nul.

Dat betekent ook dat we door te onderhandelen pollekes creëren. Hoe meer onderhandelingen, hoe meer pollekes kunnen circuleren. Onze pollekes zijn dus absoluut niet schaars! We hoeven ons dus ook niet af te vragen "of we er wel mee rond zouden komen". Zo kunnen we de ander vrijuit waarderen.

Bovendien blijven ze binnen de kring en kunnen niet wegvloeien naar elders. Iemand buiten de letskring kan er niks mee doen. Ze blijven circuleren en aangroeien bij wie ze creëert: wijzelf.

Waar komt Lets vandaan?

De eerste Letskring

Courtenay, British Columbia, Canada, 1983.

Een kleine gemeenschap leeft van een houtvesterij, een militaire basis en toerisme. Op twee jaar tijd stort het toerisme in, wordt de boskap aan banden gelegd en verhuist de defensiebasis. De werkloosheid stijgt pijlsnel van minder dan 3% naar 60%.

Wat te doen als ik geen geld meer heb om mijn buurman te betalen voor een autoreparatie, maar mijn koe geeft wel melk en mijn kip legt nog steeds eieren? Noodgedwongen terug ruilen! Maar dan wél volgens een handig systeem, uitgedokterd door Michael Linton.

En óf zijn idee gehoor vindt! Op tien jaar tijd verspreidt het zich van Canada naar Amerika, vliegt over naar Australië en later Europa, waar het zich vnl. nestelt in Engeland en Nederland om vervolgens in België te belanden. In Leuven om precies te zijn, in 1994.

Lets Antwerpen-Provincie: een experiment

Op 1 juni 1995 ontstaat de tweede Vlaamse letskring in de provincie Antwerpen. Acht mensen beginnen met de bedoeling ervaring op te doen met een systeem waarin ze veel mogelijkheden aanvoelen, maar dat nog teveel met het gewone geldsysteem verwant lijkt. Gewoon doen en zo leren wat we kunnen veranderen, denken we. Onmiddellijk veel handelen dus, steeds kijkend naar: hoe kan het beter?

Het is een leerzame tijd waarin we ontdekken dat er niet zozeer iets mis is met het systeem zelf, dan wel met de manier van omgaan ermee. Als we Lets niet als geld willen ervaren, waarom spreken we dan nog in termen van "betalen"

en "rekening-stand"? Waarom voel ik me dan slechter als ik onder nul sta dan boven nul?

Het heeft veel te maken met bewust afstappen van je gewoonten uit het geld-systeem. Een concrete wijziging is het veranderen van het woord "cheque" in "waarderingsbon". Een term die spoedig door andere Vlaamse letskringen wordt overgenomen.

Een andere vraag van die begingroep is: kan Lets ook niet-lokaal? Aangezien we een behoorlijk eind van mekaar wonen, testen we ook dit meteen uit.

Het blijkt geen enkel bezwaar om voor bepaalde klusjes of verwennerijtjes ver te rijden (mits je over vervoer beschikt of daarbij beroep kan doen op een ander lid). Langs de andere kant ligt het voor de hand dat het handiger is om uitwisselingen (strijken, scharreleitjes, boodschappen,...) te kunnen doen met mensen die vlakbij wonen. Beide zijn mogelijk én zinvol.

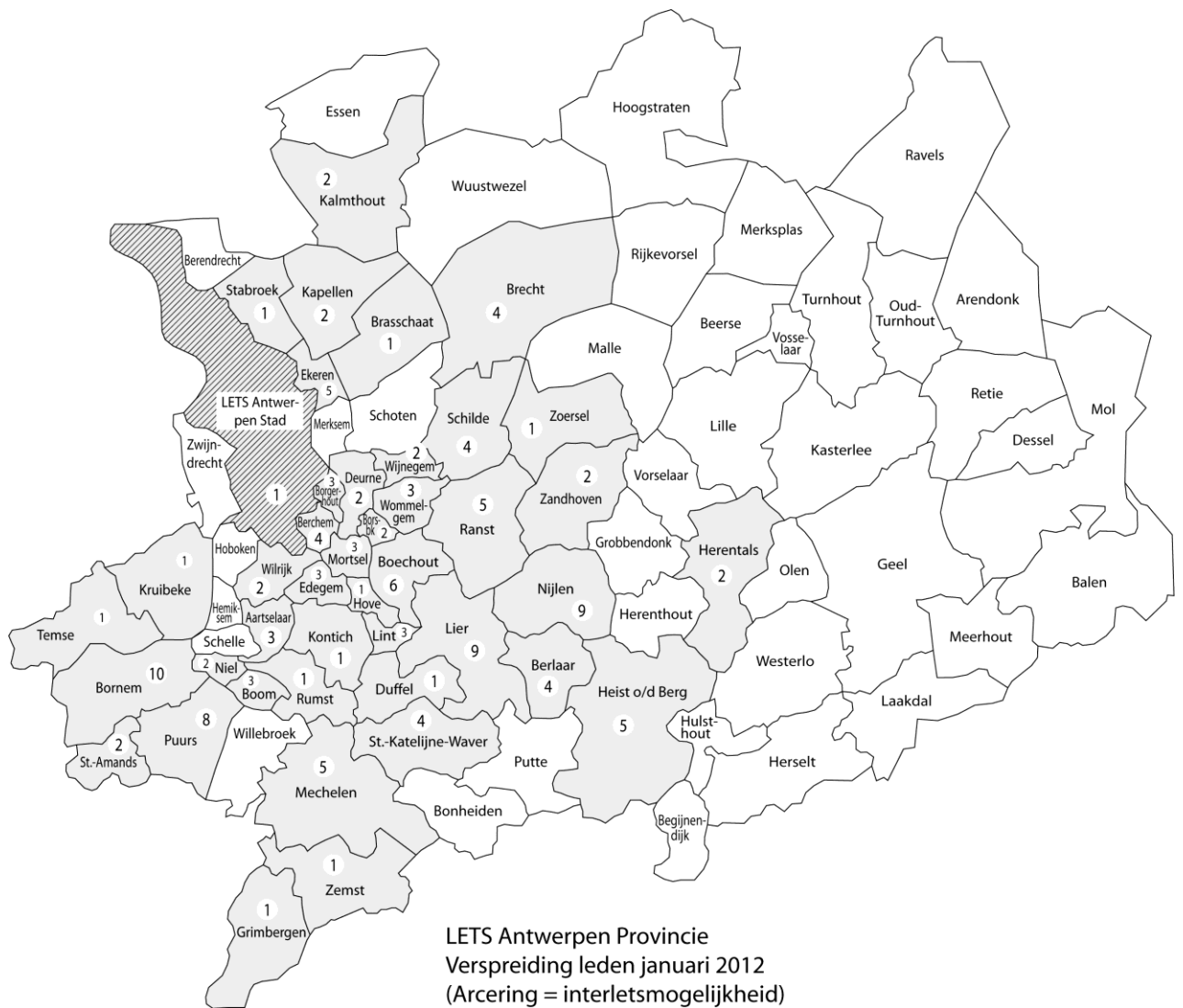
Einde maart 1996 openen we dan ons kringetje voor een ruimer publiek. Sindsdien groeit de groep steeds aan.

Het kaartje van de provincie Antwerpen op de volgende pagina toont je de verspreiding van onze leden binnen de provincie. Op sommige plaatsen woont slechts één lid, op andere meerderen. Bedoeling is alleszins dat metter-tijd ieder ook in zijn eigen buurt kan onderhandelen én dat de gaten steeds meer worden opgevuld.

Wijzelf hebben in Turnhout geen leden, maar er is daar wel een letskring. We hopen in de toekomst ook met hen te kunnen samenwerken, net zoals we dat nu al doen met de kring van LETS Antwerpen Stad en LETS Antwerpen Binnenstad.

Sinds september 2010 zijn er ook heel wat mensen ingestapt van Bornem, Puurs en St-Amands. We noemen de groep uit deze regio LETS Klein Brabant (LKB). Administratief valt LKB onder LETS Antwerpen Provincie, maar verder vormen ze een eigen groep. LKB organiseert zelf ook 2 instapmomenten per jaar, alsook enkele groepsactiviteiten om de dynamiek te versterken.

In Mechelen is in het voorjaar van 2011 ook een groep gestart, LETS Mechelen. Momenteel kunnen onze Mechelse leden zowel in onze groep als in de nieuwe Mechelse groep terecht. Na een jaar zullen we zien hoe we in de toekomst zullen samenwerken. Wij hopen dat er een mogelijkheid tot interletsen komt. Mocht dit niet zo zijn dan hebben onze letsers de keuze bij welke groep ze aansluiting zoeken.

Lets in België

Intussen rijzen de letsgroepen in België als paddestoelen uit de grond. Hoe méér, hoe liever!

Momenteel zijn er een twintigtal kringen in België (te vinden op de website <http://www.letsvlaanderen.be>). Er zijn kleine en grote groepen, sterk actieve groepen of groepen die nog op gang moeten komen, oudere en jongere kringen, kringen met vrienden onder mekaar of met leden die elkaar van tevoren niet kenden.

Elke groep vormt z'n eigen huisregels binnen het kader van de ruimere letsidee.

In het kader van "Lets Vlaanderen" zijn er heel wat onderlinge contacten tussen deze letsgroepen (zie hoofdstuk 13).

Lid worden van Lets

Wie kan lid worden?

Iedereen!

Iedereen, ongeacht leeftijd, opleiding, maatschappelijke status, geloof of persoonlijkheid kan bij de letskring : iedereen die het een tof systeem vindt en gemotiveerd is er ook werkelijk iets mee te doen. De kring draait immers alleen goed als mensen onderhandelen.

Werklozen en andere sociale uitkeringsgerechtigden?

De wetgeving op de werkloosheid is niet voor interpretatie vatbaar: ze straft iedere vorm van activiteit, ook de sociale uitwisselingen die plaatsvinden binnen een letssysteem. Wij vinden deze situatie zeer onrechtvaardig en doen er alles aan opdat de overheid deze misplaatste overreglementering zou recht-trekken. Concreet gebeurt dit door actief mee te werken met de werkgroep Lets Vlaanderen (zie hoofdstuk 13). Maar nu mag je als werkloze, invalide,... dus strikt wettelijk gezien vele uitwisselingen binnen een letssysteem niet uitvoeren.

Sinds augustus 2010 is er echter een mogelijkheid om in regel te zijn als werkloze. Personen die een werkloosheidsuitkering trekken of met brugpensioen zijn moeten een individuele aanvraag indienen bij de RVA via formulier C45B (ook te verkrijgen via ons secretariaat). LETS kreeg als lokaal uitwisselingssysteem het machtigingsnummer Y02/072010/2010-28/45bis.

Ik wil wel, maar, ...

Je kan je laten weerhouden om lid te worden doordat één of meerdere van de vijf "kanjers" je overvallen. De belangrijkste **vijf overtuigingen om het niet te doen**:

- Ik heb geen tijd.
- Ik heb niets te bieden.

- Mijn aanbod zal niemand interesseren.
- Ik heb eigenlijk niets nodig.
- Wat als ik teveel min sta?

"Voor mij is het het leukste dat je dingen sámen kan doen. Sámen naar toneel met een even grote fan als ik. Maar ook samen schoonmaken. Dat is én plezant, én het gaat veel sneller. Ik vind het ook tof dat je een natuurlijke uitwisseling in geven en ontvangen ervaart."

Deze overtuigingen kom je verder in de letswijzer nog tussen de regels tegen. Wellicht krijg je er zo zelf wat meer zicht op. Inmiddels wil niemand je overhalen om het tóch te doen. Je duikt erin, of niet ...

Kan ik letsen met mijn beste vrienden?

Natuurlijk kan dat. Maar het blijft je vrije keuze. Als goede vrienden mee in de letskring zitten, kan je zelf beslissen wanneer je gewoon iets voor hen doet of voor je laat doen, zoals voorheen, of dat je hen waardeert met pollekes. Je voelt zelf het beste wat het makkelijkste hanteerbaar is binnen jullie vriendschap.

Hoe word ik lid?

Je hebt via-via vaag over Lets gehoord en je overweegt lid te worden? Als je het secretariaat contacteert, sturen we je ons informatiepakket en één of meerdere edities "Nestel", onze nieuwsbrief. Daarbij ook onze 'Kieslijst' waarin je het vraag en aanbod van onze leden vindt.

Wens je na het lezen geen lid te worden, vragen we je beleefd deze info terug te zenden. Ze wordt hergebruikt voor andere kandidaten. Word je wél lid, dan hou je deze informatie als handige gids.

Heb je zin om erin te duiken? Schitterend! Neem terug contact op. Je ontvangt dan een uitnodiging voor de eerstvolgende LETS-STAP-IN: een introductieavond waar we het systeem en de filosofie die daarachter zit duidelijk uitleggen. We laten je ook het letsen eens ervaren. Nadien kan je dan al je vragen stellen en bekijken we de concrete afspraken. Op het einde van de avond beslis je of je werkelijk lid wil worden. Zo ja, betaal je ter plaatse je lidgeld (momenteel € 5 en 35 pollekes voor één jaar) en € 25 borg (zie hierna). Je ontvangt alles wat je nodig hebt om meteen van start te kunnen gaan.

Deze introductieavond wordt halfjaarlijks georganiseerd (mrt/sept) en is **verplicht!** Na deze avond krijg je de volledige ledenlijst (discreet te behandelen), een boekje waarderingbons en het recentste nummer van ons ledenblad.

De kleur blauw
vertrouw
ik kom naar jou
jij komt naar mij
of we doen samen
wat
ik ont-moet jou
jij ont-moet mij
en zonder het te be-
seffen
ont-moet ik mezelf

Jaarlijkse bijdrage

We vragen een jaarlijkse bijdrage van € 5 per gezin (te hernieuwen op 1 januari van ieder jaar, lidmaatschap loopt tot einde maart). Wie lid wordt in september betaalt € 2,5. Hiermee kunnen we net onze administratieve kosten dekken.

Je geeft momenteel ook 30 pollekes per jaar aan het systeem zelf. Dat betekent dat we bijvoorbeeld mensen kunnen waarderen in pollekes die nieuwsbrieven kopiëren, ons papier bezorgen, artikels schrijven,...

De bijdrage in pollekes en euro varieert jaarlijks in functie van de behoeften van de groep, tussen € 5 en € 10 en tussen 25 en 40 pollekes.

Borg

Vanaf februari 2002 moeten nieuwe leden bij inschrijving ook een borg betalen van € 25.

Het wordt duidelijk gezegd dat iedereen ten allen tijde uit Lets kan stappen, maar dat de enigste vereiste is dat de pollekesstand op 0 staat. Het spreekt vanzelf dat we enkel last hebben met leden die negatief staan, al is het maar doordat ze hun negatieve stand hebben laten oplopen enkel door de pollekes van het jaarlijks lidgeld (in pollekes).

Deze mensen betaalden jaarlijks het lidgeld in euro, ontvingen de kieslijst, de nieuwsbrief – kortom werden als volwaardig lid behandeld – maar letten niet of weinig. Dat is onze schuld niet. Wij bieden LETS aan. Het is een degelijk concept waar veel mensen baat bij hebben en er enthousiast over blijven. Maar wij zijn geen tussenpersoon. U contacteert zelf de andere(n), u neemt zelf het initiatief.

Iedereen wordt er op het einde van het jaar aan herinnerd dat het lidgeld dient te worden gestort. Sommigen van die slapende leden beslissen dan om eruit te stappen, maar laten dan wel een negatieve pollekesstand achter. Correcte mensen schieten in actie om de vereiste pollekes te verdienen of storten het equivalent, maar we krijgen van een minderheid ook een botte weigering. Zij gaan ervan uit dat, als ze het lidgeld betaalden, en niet geletst hebben, zij hun verplichtingen nakwamen.

Dat is niet zo. De euro's dekken de kosten van het copycenter, papier, omslagen, postzegels, huur lokalen,... Met de pollekes worden letsers (onder-) gewaardeerd om de administratie te doen, stap-ins en activiteiten te organiseren, te telefoneren, bijdragen te schrijven,...

Om deze wantoestand tegen te gaan, werd er op de kernvergadering van 31 januari 2002 beslist om vanaf februari 2002 een borg te vragen van € 25.

Deze borg blijft op een *aparte* borgrekening van LETS staan zolang je lid blijft van LETS. Zodra je beslist om uit te stappen (en je pollekesstand is 0 of positief) storten we de borg terug op je rekening.

Deze borg is onafhankelijk van het lidgeld en wordt enkel aangewend als je bij uitstap nog een negatieve pollekesstand hebt en weigert die op 0 te brengen.

Hoe stap ik eruit?

Eruit stappen kan altijd. Maar je hebt je wel geëngageerd! Je pollekesstand moet op nul staan om eruit te stappen.

Sta je boven nul, dan kan je je pollekes gewoon weggeven aan een ander lets-lid of aan het systeem. Sta je onder nul, dan kan je nog iets voor een ander doen of desnoods, als het echt niet anders kan, jezelf "uitkopen" met gewoon geld.

De uiterste datum voor betaling van het jaarlijkse lidgeld is 20 januari. Als we vaststellen dat je het lidgeld niet betaalde, ontvang je bericht met de vraag of het een vergetelheid is of dat je inderdaad wenst de groep te verlaten met de verschillende mogelijkheden om de stand terug op nul te brengen.

Mijn vraag en aanbod

De Kieslijst

Op de Lets Stap-In (zie hoofdstuk 4) ontvang je een formulier waarop je je eerste vraag en aanbod noteert. Vóór je naar de stap-in komt, bereid je jouw lijst thuis voor, op basis van de tips hierna. Zo wordt ook jouw vraag en aanbod onmiddellijk opgenomen in de kieslijst die kort daarna verschijnt.

De Kieslijst verschijnt 2 maal per jaar, samen met een nieuwsbrief. Aanpassingen aan jouw vraag en aanbod stuur je naar het secretariaat, zo blijft jouw vraag en aanbod up to date. In eLAS (zie hoofdstuk 9) kan je deze aanpassingen ook zelf online doen.

De volgende bladzijden willen een hulp zijn bij het ontdekken en het formuleren van je aanbod en je vraag.

Wat vind ik leuk om voor een ander te doen?

Uw aanbod dus. Ga hiervoor uitgebreid zitten. Noteer ditjes en datjes. Leg het opzij en bekijk het later nog eens opnieuw. Mest uit. Vul aan. Kijk thuis rond. Denk aan huidige en vroegere bezigheden, hobbies, interesses,... Het overlezen van de bijgevoegde kieslijst brengt je ongetwijfeld nog op ideeën.

Het gaat dus over wat ik leuk vind. Dat heeft alleen met mezelf te maken, niks met wat een ander daarvan interesseert of niet.

"'t Is een extra luxe. Er zijn behoeften waarvoor nu ruimte komt. Omdat het kan bij mensen waarbij je je goed voelt, die een beetje hetzelfde zijn ingesteld én omdat het geen centen kost. Ik heb het bijvoorbeeld over massage of schoonheidsverzorging. Daar heb ik nooit geld voor gehad."

Om te ontdekken wat **je zelf leuk vindt** voor in een letsgroep kan je even stil staan bij de volgende 5 vraagjes:

Wat doe ik graag?

Wat doe ik graag? Wat zijn mijn hobby's? Waar liggen mijn interesses?

- Ik lees graag en heb hopen boeken te leen. Of ik kan een boek lezen voor iemand die weinig tijd heeft en de grote lijnen na vertellen.
- Ik zwem graag en wil best een compagnon. Of ik kan meegaan met een moeder met twee kindjes, zodat zij haar aandacht niet teveel moet verdelen.

Waarover weet ik iets? ⁽¹⁾

Waarover weet ik iets? Uit ervaring, door te lezen of te horen, door scholing,...

- Ik ben gewoon om te kamperen. Ik weet van alles over kampeeruitrusting, stapschoenen, lifttips en heb heel wat wandelkaarten van natuurgebieden te leen.
- Ik ben op de hoogte van vliegtuigtechniek en wil best wat theorieles geven.

Wat kan ik wel? ⁽¹⁾

Wat kan ik wel? Welke klusjes doe ik graag? Waarin zitten mijn creatieve uitspattingen? Waarvoor ben ik opgeleid? Hoe verwen ik een ander graag? Wat voor hulp heb ik te bieden?

- Ik maak zelf kaarsen. Niet zo af als in de winkel, maar leuk, gewoon als cadeautje.
- Ik herstel graag banden van fietsen.
- Bij mij kan je terecht voor een goed gesprek.
- Ik help je met opdienen bij feestjes.
- Ik verras je met ontbijt-op-bed.

¹ Merk op: Waarover weet ik **iets**? Wat kan ik **wel**? En niet: waarover weet ik véél, wat kan ik goéd? Niemand verwacht van jou de perfectie. Je hoeft dus niet professioneel te zijn. Het mag natuurlijk wel, al kan je er dan ook voor kiezen je beroepsbezigheden gescheiden te houden van je aanbod in de letsgroep. Het plezante aan niet-professioneel-zijn is juist dat je fijn kan experimenteren. Haal jezelf dus niet te snel neer: **"Ik ben geen beroepsmusicus, verre Van, maar ik heb als kind lang genoeg blokfluitles genoten om de beginselen door te kunnen geven aan een ander."**

Wat heeft mijn 'hebben en houden' te bieden?

- Mijn huis als logement of vakantieverblijf.
- Spullen die ik niet meer nodig heb: een kapstok, een tent, een berg oude kleurpotloden,...
- Van alles te leen: een boormachine, een aanhangwagen, een kinderfiets, een barbecuestel, boeken, muziek,...

Het is interessant en grappig om je huis, tuin (én tuinhuis), garage, eens door te wandelen en alle kasten open te trekken. Door te bekijken wat je hebt, kom je op ideeën over wat je kan lenen of kan doen.

Wat kan ik bieden "in een bepaalde periode"?

- Allerlei groenten en fruit, scharreleieren, potjes zelfgemaakte jam,...
- Zelfgemaakte kerstkaartjes en adventskransen,...
- Een caravan, een verblijf aan zee,...

Zo, 't één en 't ander bijeengescharreld?

Overloop je lijstje en hou enkel over wat je gráág doet, gráág uitleent of weggeeft, gráág aanleert, vertelt, uitzoekt,... voor een ander.

Waarmee kan een ander mij plezieren?

Uw "vraag" dus. Ook hier komen dezelfde vraagjes van pas:

Wat zijn mijn hobby's?

Zou ik het leuk vinden als een ander daarin deelt of me erbij helpt?

- Ik teken graag, maar zoek het nodige materiaal.
- Ik knap oude brommers op, test jij ze uit?

Wat heb ik nog nooit gedaan, maar wil ik graag doen?

- Ik wil graag eens op reis met een mobilhome. Wie heeft er één te leen?
- Ik zou graag voor één keer paardrijden-zonder-zadel. Wie kan mij begeleiden?

Waarover wil ik meer weten?

- Wie kan mij uitleg geven over numerologie?
- Wie leert mij hoe ik zelf kruidenthees kan samenstellen?

Afspraak: wanneer je iets vraagt wat al aangeboden wordt, herhaal dit dan niet in de Kieslijst, maar bel gewoon de aanbieder op.

Welke klusjes moeten er in huis gebeuren die ik zelf niet goed kan of graag doe?

- Er moet een nieuwe stekker aan mijn strijkijzer komen.
- Mijn zolder moet behangen worden.

Waarin wil ik mezelf laten helpen of verwennen?

- Wie bakt een lekkere broodpudding voor mij?
- Wie masseert mijn schouders eens?

Wat wil ik, maar kan niet uit geldgebrek?

- Een buitenverblijf aan zee.
- Elke week een poetsvrouw.

Wat kan ik nog gebruiken in de tuin, de keuken, op kantoor,...?

- Wie maakt een originele brievenbus?
- Heeft iemand een houten kruidenrekje in zijn rommelkist?

Wat kan ik gebruiken in combinatie met wat ik al heb?

- Een fietsenrek voor op de auto zodat mijn fiets mee op reis kan.
- Een klem om twee buggy's aan mekaar vast te haken.

In welk "periodisch" aanbod ben ik geïnteresseerd?

- Hulp bij de jaarlijkse grote schoonmaak.
- Aardbeien.

Lijstje klaar?

Help! Neen! Ik kán niets, heb niets,...

Denk kleiner! O.K., je kan misschien geen kleren in mekaar steken, maar wel behoorlijk verstellen. Je kent wellicht niks van plantkunde, maar je kan best de planten van een letslid in je buurt water geven terwijl zij op reis is. Je hebt nog nooit een muur gemetseld, maar je kan vast cement mengen en stenen aangeven.

't Is te zeggen, mijn lijstje is nog heel klein.

Geen probleem. Op bijéénkomsten merk je hoe anderen ermee omgaan. Je hóórt dan ook hun vragen. De meeste dingen beginnen klein, je aanbod groeit vanzelf met je mee.

Ik geraak er niet toe, want bij alles bedenik ik dat ik er geen tijd voor heb.

Wat doe je dan wél in je tijd? En kan je dit niet combineren met iets voor een ander te doen? Voorbeelden:

- Boodschappen meebrengen.
- Wijn uit Luxemburg meebrengen, waar je om de 2 weken voor je werk naartoe moet.
- Voor één persoon meer koken.
- Fotokopiëren op je werk of iets uitprinten op je printer terwijl je ondertussen werklectuur doorneemt.
- Muziek op cassette zetten terwijl je strijkt.
- Het fruit uit je tuin weggeven (laat de ander het zelf plukken)!
- Spullen uitlenen en weggeven.

En vergeet vooral niet dat al wat je door een ander letslid laat doen niet meer door jezelf moet gebeuren zodat jij tijd krijgt voor iets leukers (misschien ook voor de letsgroep).

de kleur groen
doen
soms heb ik geen zin iets te doen
of zie ik het anders dan jij
nu ligt dat anders dan gisteren of morgen
jij bent hier nu
ik ben hier nu
en in dat nu-moment kies ik, beslis ik
vanuit respect voor wie jij bent
vanuit het gevoel te mogen zijn wie ik ben
zijn wij vrij

Ja, maar moet ik er dan telkens op ingaan als iemand me iets vraagt?

Absoluut niet! Als iemand je opbelt omdat je hebt aangeboden bomen te snoeien, maar je ziet dat momenteel niet zitten, dan zeg je gewoon neen. Wat je gisteren graag deed, geldt daarom niet voor vandaag. Of kan morgen misschien wel weer.

Wat is klaar? Sommige vragen kán ik gewoon niet voorzien.

Dat is zo. Als je dus met een plotse vraag zit, bel je gewoon naar iemand die dit aanbiedt. Vind je niemand op de lijst, dan kan je (afhankelijk van de vraag) tóch nog mensen proberen op te trommelen. Zij hebben immers ook het recht om neen te zeggen. Maar je kan eveneens een "ja" krijgen.

de kleur rood
vergroot
jij vraagt mij dingen
waarvan ik niet wist dat ik ze
kon
waarvan ik niet wist dat ik ze
had
ik geef jou datgene
waarvan je nooit
gedacht had
het ooit van iemand te zullen
krijgen
wie geeft dan aan wie?
wie krijgt van wie?
een wederzijds
stimulerende ontdekkingsreis

Hoe zit dat met die "pollekes" en "waarderingsbons"?

De richtlijn

Als richtlijn stellen we dat 1 polleke gelijk is aan € 0,5 en dat 20 pollekes gelijk is aan 1 uur werk, eender voor welke job. We spreken bewust van een richtlijn en géén regel. D.w.z. dat er doorgaans van afgeweken wordt. Immers, onderhandelen doe je in het NU.

Bepalen van de waardering

"Ik heb van jou een massage gekregen. Ik vond het geweldig. Voor deze twee uur (bij benadering) geef ik graag 60 pollekes!"

"Ja, maar ik heb er zelf ook erg van genoten. Ik had er echt zin in. Laten we het op 48 houden."

Sommige dingen kan je niet echt uitrekenen. En dat is ook niet de bedoeling. Want dan vergeet je dat het gaat om elkaar WAARDEREN!

"Ik heb hier 4 uur aan gewerkt, maar ik voelde me niet goed, normaal zou ik dat eens zo vlug gekund hebben. Ik ben content met 40 pollekes."

“Ik apprecieer je eerlijkheid, maar je hebt het heel goed gedaan. OK, dus geen 80 pollekes, maar ik maak er graag 50 van.”

Het geeft een plezierig gevoel dat een ander iets voor me wilt doen, waarom zou ik dit gaan berekenen? Trouwens, onze pollekes zijn niet schaars. Je hoeft dus niet krenterig te zijn. Dat geeft je de ruimte om de ander meer te geven dan de richtlijn, als je daar zin in hebt.

Het is normaal om achteraf pollekes uit te wisselen, dan kunnen we pas echt praten over **'waardering'**. Maar soms is het aan te raden **duidelijkheid** te laten primeren en bij voorbaat overeen te komen. Soms zelfs om vooraf de pollekes te ontvangen.

Je geeft bijvoorbeeld een feestje. Je hebt aangekondigd dat iedere deelnemer 20 pollekes moet. Maar als mensen later op de avond, in volle drukte, afscheid nemen, wordt de waardering niet bekeken. Mensen hebben zich vergist, of 'gefoefeld' (ja, spijtig, maar het gebeurt ook bij Lets) en dat geeft een wrege nasmaak aan een geslaagde fuif.

Of je geeft muzieklessen. De eerste keer waren er 6 deelnemers, die ieder voor die 2 uren 40 pollekes wilden geven. Je vond dat teveel en zei dat je tevreden was met 30 pollekes per persoon. Je hebt 180 pollekes ontvangen. De tweede keer echter verschijnen er maar 4 deelnemers, die ervan uitgaan dat ze weer maar 30 pollekes moeten. Nu ontvang je slechts 120 pollekes. En wat ga je doen als er maar 2 opdagen? Hier primeert duidelijkheid. Je organiseert lessen of samenkomsten: zeg bij voorbaat hoeveel pollekes je wilt voor die uren, te verdelen onder de deelnemers. De deelnemers dienen onder mekaar overeen te komen of de lessen doorgaan of niet als er X aantal mensen niet opdaagt.

Letsen moet vooral prettig blijven. Iets waar je je goed bij voelt. Soms is het beter een beetje assertiever te zijn op voorhand om een slecht gevoel achteraf uit te sluiten.

Waarom doen we dan niet gewoon alles gratis?

Er zijn mensen die makkelijk kunnen ontvangen en er zijn er die zich beter voelen als ze veel geven. Binnen een kleine groep houdt dat zich redelijk in evenwicht. Maar binnen een grote groep, waarin meestal geen rechtstreekse ruil gebeurt, kan je zonder pollekes op de duur toch het gevoel krijgen dat het niet meer in verhouding loopt, dat je meer geeft dan je terugkrijgt. Dan gaat de lol eraf.

Het is natuurlijk een prachtig ideaal om naar te streven dat ieder zich gewoon terug inzet voor een ander zonder het gevoel te krijgen dat hij daar alleen in staat, dat ieder zich compleet gewaardeerd voelt in wat hij doet zonder dat dit op een briefje moet. Laten we daar samen stilletjes naartoe groeien. Alles op zijn tijd. Intussen kan Lets ons daarbij helpen.

Invullen van de waarderingsbon

Het afgesproken getal pollekes noteer je op een waarderingsbon die je aan de ander geeft. Deze bezorgt de bon aan het secretariaat. Hier wordt de "pollekesbalans" bijgehouden. Je kan je balans altijd opvragen.

Bons geef je het makkelijkst aan het secretariaat tijdens een bijeenkomst. Als je niet naar de bijeenkomsten kan komen, stuur je je bons best op per post.

Onze waarderingsbons hebben geen geldwaarde, maar we moeten ze wel kunnen 'boeken', bij manier van spreken. Draag er zorg voor dat je ze duidelijk en volledig invult.

Teveel plus of min staan

Het evenwicht bewaren

De pollekesstand staat op de ledenlijst. Die ontvang je twee keer per jaar, na iedere stap-in.

Wanneer je de ledenlijst ontvangt, merk je zelf wanneer je op weg bent naar de minimum- of maximumgrens. Die is immers gesteld op 750 pollekes (boven én onder nul) en die mag je niet overschrijden. Op het einde van het jaar wordt nagekeken welke leden dringend iets aan hun stand moeten doen.

Door deze grenzen te stellen, blijven de pollekes circuleren en valt het systeem niet stil of geraakt het niet te zeer uit evenwicht.

Bovendien is er de 'bewegingsstimulans': om 'slapende' leden een beetje wakker te schudden, wordt de maximumstand in 't oog gehouden. Op het einde

van het jaar worden de leden genoteerd die hoger staan dan +750. Zij krijgen één jaar om die surplus uit te geven. Sta je 125 teveel en geef je er 200 uit, OK. Geef je er maar 50 uit, dan hevelen we de andere 75 over naar de pot. Die worden dan gebruikt om activiteiten te organiseren.

Sta je lager dan -750, dien je zelf eerst pollekes te verdienen want een lagere stand is niet toegestaan.

Het evenwicht herstellen

"Ik sta bijna 750 pollekes onder nul. Ik heb veel diensten ontvangen, maar anderen maken weinig gebruik van die van mij."

Je hoeft niet te wachten tot een ander je iets vraagt. Je kan spontaan iets aanbieden en zien of de ander erop in wil gaan: "Zal ik je morgen helpen poetsen? Zal ik boodschappen meebrengen?" Of verzin iets grootser: organiseer een bijeenkomst, ga ieders ruiten wassen, bak een berg wafeltjes, zoek naar aanvullend aanbod,... In het ergste geval koop je jezelf een deel uit in geld, als je je daarbij beter voelt.

Die bon schrijven, moet dat nu echt?

"Ik kom naar jou om mee onkruid te wieden. Jij maakt na-dien een lekkere maaltijd voor mij."

Neen, je hoeft niet persé een waarderingsbon voor mekaar uit te schrijven als je het gevoel hebt dat de uitwisseling in evenwicht is. Beginnende leden hebben echter vaak wat drempelvrees om met de bons te werken en kunnen daarbij wat aanmoediging gebruiken. Daarom raden we je aan het toch zoveel mogelijk te doen. Op de duur wordt dit écht leuk!

"De drempel om hulp aan een ander te vragen wordt veel lager. Ik vond het geweldig toen iemand mij opbelde en zei dat ze elke week wilde komen poetsen. Daar droom ik al tien jaar van! Het is plezant dat iemand zélf op je vraag ingaat."

Mag ik geld vragen?

Niemand verbiedt je om geld te vragen of te geven, maar spreek dat dan op voorhand af zodat het voor beiden duidelijk is.

Kilometervergoeding

Wat als ik ver moet rijden voor een ander?

We houden de kilometervergoeding bewust vrij laag. Je kiest zelf of je ver rijdt of niet. Ook hier geldt weer: kilometervergoeding kan ook in geld, aan een afspraak van € 0,20 per km, of in pollekes: 2 pollekes per 5 km.

Moeilijke onderhandelingen

"Ik plukte krieken in jouw tuin, maar ik voelde me ziek en het plukken kostte me behoorlijk wat moeite. Eén uur werk valt me nu dus zwaar. Ik zou het fijn vinden als je me 30 pollekes gaf."

"O.K., maar je hebt niet van tevoren gezegd dat je ziek was en je hebt maar weinig geplukt op dat uur tijd. Ik moet nog meer dan de helft zelf doen. Ik wil 19 geven." Uiteindelijk komen we 23 pollekes overeen.

Dit is geen normale onderhandeling. De afspraak werd niet nagekomen.

"Sorry, dan had je moeten bellen en zeggen dat je ziek was. Nu blijf ik nog met werk zitten waarvan ik dacht dat het vandaag gedaan zou zijn. In plaats van meer pollekes wou ik je er minder geven."

Bij de eerste reactie zal de plukker zonder argumenteren weg gaan, bij de tweede misschien met ambras. Maar jij had, terwijl hij bezig was (niet naar jouw zin) toch al beslist: "Die prutser moet hier niet meer terugkomen." M.a.w.: het is jouw beslissing en jij moet doen waar jij je het best bij voelt.

Wat met goederen?

Voor iets dat bij jou in de weg staat kan je, tegen pollekes, een kandidaat zoeken of je kan het uitlenen.

Hoeveel is het je waard een boek uit te lenen of een auto? Dat is wellicht een verschil. Hoewel, ook niet voor iedereen. Wat wil je nog voor een oud schoenenkastje of een kinderwagen? Met de richtlijn van € 0,5 per polleke geraak je al een heel eind.

Goederen (uit)lenen

Wat als er iets fout loopt met mijn uitgeleende spullen?

Het uitlenen van gerief aan een ander letslid gebeurt in het volle vertrouwen dat de ander er zorgzaam mee zal omspringen. Natuurlijk kan er dan nóg wat gebeuren. Iemand kan je wafelijzer laten vallen of botsen met je brommer.

De kring zelf heeft hiervoor geen verzekering. Op dit moment zal je de schade onderling moeten bekijken en afspreken welke vergoeding je wenst.

Niemand weerhoudt je om van te voren een schriftelijk bewijs te laten ondertekenen of een waarborg te vragen. De ander heeft uiteraard ook het recht eventueel van de leen af te zien.

We gaan ervan uit dat door mondelinge communicatie voldoende op te lossen valt en dat iedereen daarvoor open wil staan.

Onthoud ook hier: leen enkel uit wat je graag uitleent. Als de geldwaarde van het goed voor jou te hoog ligt, hoef je het helemaal niet aan te bieden.

Onderhandelen met jezelf

Zelf initiatief nemen

Heel belangrijk!!! De kieslijst is er, maar wordt dikwijls vergeten. Maak er een gewoonte van om hem bij de hand te hebben en wanneer je weet dat je volgende week enkele dagen niets omhandelen hebt: **bel zelf!** Er staan allicht

vragen in die daarom niet precies zijn wat jij aanbiedt, maar als je zelf praat met de persoon die iets vraagt wat jouw aanbod benadert, kan er misschien wel een onderhandeling uit de bus vallen. Sta je ver onder nul? Contacteer de mensen met een hoge pollekesstand en breng hen jouw aanbod in herinnering. **Onderhandelen begint altijd met contactname.**

de kleur geel
speel
onderhandelen is leren
onderhandelen is groeien
bewegen, leven
ik zeg jou dat je jezelf te weinig gunt
jij zegt mij dat ik jou teveel wil geven
plots besef ik dat jij mijn spiegel bent
en we lachen samen
om wie we geleerd hebben te zijn

Overwin jezelf

"Slapende" leden, die niet onderhandelen, bewijzen daarmee noch zichzelf, noch de ander een dienst. Je hebt misschien geen zin iets voor een ander te doen nu? Prima! Maar, je kan eventueel wel wat vragen.

Natuurlijk, je hoeft niet persé. De boog kan niet altijd even gespannen staan. Er zijn stille periodes en drukke periodes. Zolang niet alles stilvalt, is dat best in orde.

"Ik kan eindelijk eens naar hartelust waarderen zonder financiële beperking. Ik kan een ander overladen met pollekes en daar echt plezier in hebben of mijn pollekes eens echt over de balk smijten. Het is de lust van het spenderen. Het geeft mij een onvoorstelbaar gevoel van onafhankelijkheid en vrijheid! En wat die tijd betreft heb ik geleerd dat ik die altijd wel ergens vind."

In het onderhandelen leer je veel over jezelf en je eigen reflexen, angsten, overtuigingen. Zo leert letsen je anders omgaan met geld.

We bekijken een aantal reflexen van naderbij:

- Als iemand iets voor mij gedaan heeft, moet ik zo snel mogelijk iets terug doen.
- Ik ben eerder geneigd iets voor een ander te doen als ik onder nul sta dan wanneer ik boven nul sta. Ik vind het belangrijk rond die nulstand te blijven hangen.
- Als ik iemand waardeer met pollekes ben ik bang om te weinig te geven, dus ik zeg altijd een hoger bedrag dan de richtlijn.
- Als iemand mij heel veel pollekes wil geven, vind ik het moeilijk deze te ontvangen, alsof ik dat niet "verdien".

Al deze reflexen komen voort uit het huidige geldsysteem en onze krampachtige houding daarrond omdat geld schaars is. We hebben geleerd op te letten met geld. Niet omdat er iets mis is met het geld zelf, het is een ruilmiddel als een ander. Maar omdat de angst om niet toe te komen het kleinmenselijke in ons naar boven brengt, wat uiteindelijk heel de maatschappij beïnvloedt.

Je mag niemand een gevoel geven dat je een profiteur bent, je rekeningstand mag niet in 't rood staan, mensen mogen niet denken dat je gierig of arm bent, je moet professioneel zijn om veel te kunnen verdienen,...

Al deze reflexen treffen minstens op één vlak doel: ze halen ons gevoel van eigenwaarde naar beneden. Als je deze reflexen (of andere) tegenkomt tijdens het letsen, dan is dit dus het ultieme moment om te bekijken wat je van jezelf vindt en hoe jij omgaat met geld. Want objectief bekeken hoéven deze reflexen niet binnen een letssysteem. De druk is eraf. Je hoeft niet op te letten. Daarom geeft juist zo'n systeem je de kans er anders mee te leren omgaan, want je reflexen verliezen hun betekenis.

De slager eigent zich het recht toe om keer op keer te vragen: "**Mag het iets-je meer zijn?**" In een letssysteem mag jij dat ook. Dan kunnen we er samen om lachen.

Je reflexen kunnen ook nog met iets anders te maken hebben dan met geld, maar gaan altijd over hoe jij aankijkt tegen jezelf binnen de wereld. "**Ik strijk niet graag, maar durf aan niemand te vragen om mijn strijk te doen, want een moeder behoort dat toch zélf te doen?**" Is dat zo??? Bedenk eens wat een opluchting het kan betekenen als je dit idee laat varen!

Er is maar één bedoeling: dat uitgeven én ontvangen allebei een continu plezier worden. Op dat moment krijgen de woorden uitgeven en ontvangen ook hun hernieuwde invulling, namelijk waardering uiten en waardering aanvaarden.

De bijeenkomsten

wat, wanneer, waar, hoe

Bijeenkomsten voor ieder letslid dat er zin in heeft!

Ze zijn alleszins aan te raden. Immers, op ontspannende wijze leer je de andere leden beter kennen. Ook worden hier vaak afspraken voor onderhandelingen gemaakt, want **"Ik wilde je al zo lang bellen, maar..."** Vraag en aanbod ontstaan spontaan tijdens je babbels. Ook nadien bel je makkelijker naar een naam met een gezicht dan naar een nummer.

Zo komen we minstens twee keer per jaar samen. In maart en september is er de Lets Stap-In. Enkele weken na de stap-in is er een wandeling.

Noteer de data in je agenda bij ontvangst van ons ledenblad zodat je het niet vergeet. Dan kan je de vragen veilen die voor jou op dat moment dringend zijn en die misschien nog niet op je vraag en aanbod voorkomen.

Verder nemen leden soms zelf initiatieven. Daarvan word je door hen persoonlijk op de hoogte gebracht of via onze mailinglist (zie hoofdstuk 9) of in ons ledenblad.

Ideetjes zijn steeds welkom. Ieder wordt uitgenodigd eventueel zélf een bijeenkomst te organiseren, waarvoor de anderen je mogen waarderen in pollekes (een ideale manier om een te lage pollekesstand bij te schaven!).

Het kan gaan om een fiets- of wandeltocht, een brunch of picknick, een dansavondje of gewoon een leuk café,... Kortom, alles wat ons toelaat samen te (k)letsen!

Nestel + eLAS + mailinglist

De Nestel

Om al onze leden op de hoogte te houden van wat er leeft binnen de groep, verschijnt 4 maal per jaar een nieuwsbrief. Oorspronkelijk heette deze nieuwsbrief "De Glinstering". Tijdens het jaar 2005 startten we gesprekken met Lets Antwerpen Stad voor een doorgedreven samenwerking. Eén van de eerste verwezenlijkingen is een gezamenlijke nieuwsbrief.

De "**Nestel**" werd geboren. Het is de naam van onze nieuwsbrief, een gezamenlijke uitgave met Lets Antwerpen Stad. Hij verschijnt 4 maal per jaar met verslag van een activiteit, data van de volgende bijeenkomsten, nuttige mededelingen,...

Mensen die graag schrijven mogen gerust artikeltjes insturen. Bijvoorbeeld een toffe letservaring, verslag van een bijeenkomst, enz... Ook suggesties en ideeën voor artikels zijn steeds welkom. Nestel wil een blad zijn van en voor letsers. Uw bijdragen zijn steeds welkom op het Nesteladres: laplas.nestel@gmail.com

NESTEL

een rare naam voor een tijdschrift of toch niet
lees het eens van achter naar voor grappig, je hebt het al door ook belangrijk: de symboliek een nestel houdt dingen bij elkaar zie je, die naam is er niet zomaar

Nestel Speciale editie

Er is een speciale editie voorhanden (te verkrijgen op het secretariaat), bedoeld als kennismaking en om mensen warm te maken voor Lets. Deze editie kan je zelf kopiëren om door te geven aan geïnteresseerden. Of je kan ze zelf doelbewust verspreiden bij de plaatselijke bakker, apotheker, bibliotheek, streekkrant, cultureel centrum, dokter, tandarts,...

Mailinglist

Onze groep heeft ook een eigen mailinglist. Hiermee kan je snel zaken aanbieden of vragen via e-mail. Je hoeft dan niet te wachten op het halfjaarlijks verschijnen van de kieslijst.

Bij je instap vragen we meteen je eventuele e-mail-adres zodat we je onmiddellijk op de mailinglist kunnen zetten als je dat wenst. Nadien ontvang je een e-mail met de nodige uitleg over de werking van het systeem.

eLAS

In 2010 zijn we gestart met eLAS (Electronic LETS Administration System). Het is een hulpmiddel voor de administratie in letsgroepen. Een internettoepassing die zorgt voor de verwerking van vraag- en aanbod, ledenbeheer, boekhouding van transacties en het plaatsen van nieuws- en agendaberichten.

Momenteel maken reeds een tiental letsgroepen gebruik van eLAS. Een bijkomend voordeel is dat we ook kunnen interletsen (zie pagina 30) via eLAS.

Praktischer omschreven: je kan als lid van op elke computer met internetaansluiting een aantal zaken zelf regelen. Door het invullen van je gebruikersnaam en wachtwoord op <http://elas.lap.vsbnet.be/login.php> krijg je toegang.

Vanaf hier kan je iemand online waarderen, je hoeft dan geen waarderingsbonn meer te schrijven. Handig, zeker bij transacties waarbij je de ander niet lijfelijk ontmoet (telefonisch advies bvb.)

Je kan ook je pollekesstand zien, alsook al je gedane letstransacties.

Vraag en aanbod kan je zelf aanpassen, vernieuwen of verwijderen. We vragen wel om je aan enkele regels te houden i.v.m. formulering (bondig) en inhoud (geen illegale zaken).

Verander je van e-mailadres, telefoon- of gsm nummer? Ook dit kan je zelf wijzigen. Meteen kan je aangeven of iedereen deze gegevens mag zien of enkel onze administratie.

Wie gebruik wenst te maken van eLAS krijgt een gebruikersnaam en wachtwoord aan. Je zal vlug merken dat je geen computerfreak moet zijn om er mee te werken!

Mensen zonder internet vergeten we heus niet. We blijven net zoals voorheen een papieren kieslijst, adressenlijst, transactielijst en pollekesbalans opsturen. De gegevens hiervoor halen we rechtstreeks uit eLAS. Het hele eLAS online-systeem is dus een extra hulpmiddel om het letsen en de administratie daarbij te vereenvoudigen.

De parabel van de Glinstering

Er was eens, héél lang geleden ...

Er was eens, héél lang geleden, een oude beschaving van ronde houten poppetjes. Je had poppetjes uit ebbenhout, berkehout, cederhout, er waren er in kerselaar en in beuk, maar allemaal waren ze van hout. Het waren bijzonder mooie poppetjes, al beseften ze dat zelf niet echt.

Samenleven was niet zo gemakkelijk. Niet iedereen voelde zich tevreden. Door hun model konden ze zich moeilijk bewegen. Het was òf stilstaan, òf rollen. Het was òf rechtop, òf liggen... En dat was het dan.

Voor een aantal poppetjes voldeed dat wel. Ze trairden zich er van kleins af aan in om de snelste te zijn en het was dan gewoon een kwestie van over de ander heen te rollen voor de ander over jou rolde. Maar de grote massa poppetjes ondervond toch wel een ernstig gebrek aan soepelheid en moest dus wel noodgedwongen over zich heen laten rollen.

Nu was er een aantal poppetjes dat zich weinig aantrok van die beperkingen. Ze probeerden gewoon de samenleving wat draaglijker, lichter te maken. Dat scheelde ook al heel wat. Ze hadden zich verenigd in "Aktie Maretak". Ze waren bijvoorbeeld tegen trams met een opstapje, vòòr een eerlijke verdeling van de beschikbare rijtuigjes, tegen de dagelijkse laag vernis en vòòr het zich inwrijven met bijenwas, tegen - voor, tegen - voor,...

Na verloop van tijd echter merkten ze dat op deze manier niets wezenlijks veranderde. Ze staken de koppen bij mekaar en gingen op zoek naar de diepere oorzaken van hun samenlevingsprobleem. Uiteindelijk, na lang zoeken en diep graven, vonden ze de oorzaak van de verstarring... De Chemie, de chemische processen in zichzelf.

Die interne chemische processen waren onmisbaar. Ze zorgden ervoor dat de poppetjes konden bestaan. Ze waren echter al eeuwen oud en al die tijd nooit geëvolueerd. Na deze ontdekking beseften de poppetjes dat ze dus de chemische werking zelf moesten aanpassen.

Toevallig of niet, kort na hun laatste bijeenkomst vernam één van de poppetjes van Aktie Maretak dat een zekere Michael Lipton een drankje had uitgevonden dat de chemische processen veranderde. Ze probeerden met een klein groepje het drankje uit, en jawel, het werkte! Geleidelijkaan werden ze soepeler. Ze konden warempel hun benen bewegen, en dat voelde fantastisch.

Ze richtten een turnkring op om op die manier zoveel mogelijk poppetjes de kans te geven om hun starheid te verminderen. In de turnkring werd dan ook naar hartelust geturnd en gedronken. Het was trouwens een lekker drankje. En stilaan verspreidde het zich over de hele wereld. Op verschillende plaatsen kreeg het een ander smaakje en het aanbod werd ruimer: aardbei, vanille, appel, meloen,... Je koos waar je zin in had.

Na een tijdje belandde het drankje bij een poppenvolkje dat bekend stond om hun frieten. Ook zij richtten een turnkring op en met succes.

Al gauw kwamen ook daar journalisten over de vloer die er alles over wilden weten. Eén van de poppetjes wilde er best wat over vertellen, waarop het prompt bestormd werd met vragen: Hoe wisten ze dat er echt geen gevaar in school? Wat als er iemand eens een verkeerde samenstelling zou maken of kon dat niet? En was je dan wel verzekerd? Hoe werkt het precies? Stel dat iedereen soepeler zou worden, vormt dat geen gevaar voor de samenleving? Waren de oude chemische processen dan zo slecht?

Het poppetje raakte wat verward. Het begreep het niet. Waarom vroeg de journalist niet hoe het voelt om soepel te zijn, om je uit te kunnen rekken of te springen, om je in een bolletje te kunnen rollen, te dansen, te LEVEN? Zag hij dan niet de glinstering in haar ogen?

EINDE

Het bestuur, een team ondersteunt de groep

Op het moment dat het ledenaantal sterk aangroeide, ontstond een bestuursgroep. Ondertussen bestaat die uit een kernbestuur en taakgerichte medewerkers.

Drie mensen vormen het kernbestuur. Ze bespreken de stand van zaken. Ze nemen beslissingen, leggen procedures vast en volgen die op.

Dit kan gaan over alles wat de groep aanbelangt: bijeenkomsten organiseren, nieuwsbrieven samenstellen, informatie verspreiden, lidgeld bespreken, contacten met de overheid en andere letsgroepen opvolgen, vragen van leden op tafel leggen,...

Taakgerichte medewerkers ondersteunen de groep en het kernbestuur. Daaronder vallen taken als: Vraag en aanbod lijst - Mailing list - Registratie van pollekes - Financiën - Ombudsdienst.

Bovenal probeert het voltallige team voeling te houden met wat er leeft rond Lets, zowel binnen als buiten de groep. Eventuele beslissingen worden op basis daarvan genomen.

Je kan bij elk van hen terecht om bedenkingen en ideeën door te geven of uitdrukkelijk vragen om iets te bespreken op de vergadering. Hun telefoonnummers vind je achteraan in iedere Nestel.

Van elke vergadering wordt verslag genomen. Deze verslagen zijn in te kijken op het secretariaat voor ieder letslid dat daar interesse voor heeft.

Ieder lid kan de administratie en boekhouding, interne verslagen en andere informatie raadplegen op het secretariaat.

InterLets, van letskring naar letskring

LetsLink Antwerpen

Ter informatie: Lets Antwerpen Provincie mag leden inschrijven die buiten de stad wonen tot aan de Singel. Lets Antwerpen Stad mag leden inschrijven die in de stad wonen tot aan de fortengordel. Er is een kleine overlapping.

Een groot aantal van onze leden (Lets Antwerpen Provincie) wonen in de randgemeenten van Antwerpen. Het is vrij absurd dat zij enkel kunnen onderhandelen met mensen uit onze eigen groep terwijl achter de hoek misschien een letslid woont uit de groep van Antwerpen-Stad.

Vandaar dat Antwerpen Stad en Antwerpen Provincie de koppen bij mekaar staken om letsen over de eigen kring heen mogelijk te maken. Dit noemen we "InterLets" of letsen tussen twee verschillende kringen. Het initiatief zelf heet "LetsLink Antwerpen" en hoopt mettertijd ook andere groepen te kunnen ondersteunen bij InterLets.

Lets Antwerpen-Stad hanteert dezelfde "richtlijn" als onze kring. Zij hebben *handjes*, wij hebben *pollekes* en die kan je dus zonder problemen in mekaar slaan!

Net zoals bij iemand uit je eigen kring, geef je de ander je eigen waarderingsbon met het ingevulde bedrag aan pollekes. De ander bezorgt deze "vreemde" bon aan zijn eigen secretariaat. Daar weten ze wel wat ermee te doen.

LETS VLAANDEREN

Op impuls vanuit onze groep wordt er sinds 1996 werk gemaakt van samenwerking tussen de verschillende letskringen in Vlaanderen.

Dit heeft momenteel al geleid tot een aantal LetsLink dagen. Dit zijn bijeenkomsten waar leden van de verschillende groepen mekaar kunnen ontmoeten en inspiratie kunnen opdoen voor hun werking.

Vanuit de tweede LetsLink dag (Gent, 19/04/97) hebben een aantal mensen uit verschillende groepen zich geëngageerd om regelmatig bijeen te komen (zeswekelijks) om de lobbying naar de nationale overheid over de problemen die o.a. werklozen ervaren i.v.m. Lets in goede banen te leiden en om concrete werk-afspraken te maken op andere punten die het Letsen in Vlaanderen kunnen verbeteren.

Deze groep is ondertussen een v.z.w. geworden, te bereiken via hun website <http://www.letsvlaanderen.be>

Statuten

De vereniging Lets Antwerpen Provincie, opgericht 01 juni 1995, is een feitelijke vereniging ('FV'), opgericht voor onbepaalde duur. De FV is lid van het steunpunt Lets Vlaanderen vzw.

Het doel van de vereniging is :

het vergroten van het respect voor menselijk welzijn, natuur en leefomgeving;

het stimuleren van het gebruik van de lokale waarderingseenheid en het versterken van de lokale economie; het leveren van een bijdrage aan de opbouw van een duurzame samenleving met daarbij behorende consumptiepatronen, door ondersteuning van ecologische initiatieven en bevordering van hergebruik en reparatie van consumptiegoederen en gebruiksartikelen;

het voorkomen en verbeteren van de energievervlindende en milieubelastende wegwerpmaatschappij door het geven van voorlichting en het bieden van alternatieven;

het leveren van een bijdrage aan sociale vernieuwing en het tegengaan van sociale uitsluiting, door sociale contacten te bevorderen, te verbeteren, uit te breiden of te doen ontstaan;

het leveren van een bijdrage aan arbeid, ook in sectoren waar betaalde arbeid in de reguliere economie niet haalbaar is, door zogenaamde kansarme groepen en/of individuen de gelegenheid te bieden ervaring op te doen en zo hun integratie te bevorderen;

het bevorderen van een interculturele en multiculturele samenleving door het stimuleren en bevorderen van de emancipatie van haar leden.

Zowel de FV als haar leden beogen rechtstreeks noch onrechtstreeks enig winstoogmerk of vermogensvoordeel.

Het maximum aantal leden is onbeperkt. Het minimum is vastgesteld op vijf. Een wijziging van het ledenbestand om welke reden ook, zoals overlijden, ontslag, afzetting, kan niet leiden tot ontbinding van de FV.

Nieuwe leden kunnen toetreden in maart of september. De lidgeldbijdrage wordt jaarlijks herzien in functie van de werkingskosten van de FV en schommelt tussen 5 euro en 10 euro. Naast het lidgeld storten alle leden bij aanvang van het lidmaatschap een borgsom van 25 euro. Deze borgsom worden door de FV op een aparte spaarrekening gedeponneerd en terugbetaald bij einde lidmaatschap. Alle leden hebben op elk moment recht op inzage van de rekeningen van de FV.

De algemene vergadering van de leden wordt tenminste éénmaal per jaar, in de maand april gehouden, om de rekeningen goed te keuren en de begroting op te stellen.

Leden kunnen zich ten allen tijde kandidaat stellen om in het dagelijks bestuur te zetelen. De voorzitter, secretaris en penningmeester worden aangeduid door het dagelijks bestuur.

In geval van ontbinding van de feitelijke vereniging benoemt de algemene vergadering één of meer vereffenaars. Zij bepaalt hun bevoegdheid en, in de geest van het in artikel 2 omschreven doel, de bestemming die aan het vermogen van de FV moet worden gegeven. De leden van de FV en hun rechtsopvolgers hebben zowel tijdens het bestaan als na de ontbinding van de feitelijke vereniging, geen enkele persoonlijke aanspraak op het vermogen van de FV.

Tenzij in deze statuten anders is bepaald, zijn alle ter zake dienstige regels van het burgerlijk recht toepasselijk.

Opgemaakt te Berchem vrijdag 23 maart 2007

De voorzitter,
Walter Van den Eynde
Saffierstraat 155
2600 Berchem

De secretaris,
Bart De Ridder
Mastenhof 27
2560 Nijlen

De penningmeester,
Patricia Top
Pierstraat 96
2630 Aartselaar